

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **R. B.**, proti žalovanému **Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, pracovisko Žilina**, J.M. Hurbana č. 16, Žilina, v konaní o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného** č. 2008/00131 zo dňa 4. marca 2008, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/50/2008-36 zo dňa 10. marca 2009, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/50/2008-36 zo dňa 10. marca 2009 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Napadnutým uznesením krajský súd zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. 2008/00131 zo dňa 4. marca 2008, ktorým žalovaný zrušil prvostupňové rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Námestove, pracovisko Tvrdošín, č. sp. C 2007/026411-OPPNK zo dňa 7. novembra 2007 o nepriznaní peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla a vec mu vrátil na nové prejedanie a rozhodnutie.

Z odôvodnenia uznesenia krajského súdu vyplýva, že v predmetnej veci nebola naplnená zákonná podmienka vzhľadom na skutočnosť, že predmetom žaloby je rozhodnutie, ktoré je vylúčené zo súdneho prieskumu v zmysle § 248 písm. a/ OSP, pretože ide o procesné rozhodnutie, ktoré sa týka vedenia konania a nemení nič na subjektívnych právach účastníkov správneho konania.

Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie a domáhala sa priznania peňažného príspevku od podanej žiadosti až (16. marca 2004) do 1. júla 2006. Vyjadrila názor, že krajský súd neúplne zistil skutkový stav a nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

Podľa § 244 ods. 3 OSP rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa ustanovení druhej hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

V súlade s § 248 písm. a/ OSP **súdy nepreskúmajú rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania.**

Podľa § 250d ods. 3 OSP **súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2).** Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Zo spisu krajského súdu je zrejmé, že žalobkyňa sa žalobou zo dňa 6. mája 2008 domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia č. 2008/00131 zo dňa 4. marca 2008, ktorým

žalovaný zrušil prvostupňové rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Námestove, pracovisko Tvrdošín, č. sp. C 2007/026411-OPPNK zo dňa 7. novembra 2007 o nepriznaní peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného vyplýva, že v odvolacom konaní žalovaný vydal posudok č. AZ/2008/00157-IST zo dňa 13. februára 2008, podľa ktorého je žalobkyňa osobou s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej poruchy 50% a bolo navrhnuté kompenzovať sociálne dôsledky jej ťažkého zdravotného postihnutia aj peňažným príspevkom na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla. Žalovaný uviedol, že žalobkyňa je vzhľadom na charakter svojho postihnutia odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom a preto prvostupňové rozhodnutie o nepriznaní požadovaného peňažného príspevku zrušil a vec mu vrátil na nové prejedanie a rozhodnutie.

Odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa považuje napadnuté rozhodnutie žalovaného za rozhodnutie procesného charakteru, ktoré nie je konečným rozhodnutím vo veci a ktorým žalobkyňa nebola ukrátená na svojich právach. Týmto rozhodnutím sa vec opäť vracia do štádia správneho konania pred orgánom prvého stupňa a preto nemení s konečnou platnosťou nič na subjektívnych právach žalobkyne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa preto stotožnil s postupom a rozhodnutím krajského súdu a napadnutého uznesenie podľa § 219 OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobkyňa v odvolacom konaní nebola úspešná a žalovanému žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. júna 2009

Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová